

- 1 שבועות לב. - לב:-
- 2 בזה אחר זה - הראשון חייב והשני פטור. מתני' דלא כי האי תנא; דתניא: משביע עד אחד - פטור, ורבי אלעזר
- 3 ברבי שמעון מחייב; לימא בהא קמיפלגי, דמר סבר: עד אחד כי אתא - לשבועה הוא דקא אתא, ומר סבר: עד אחד
- 4 כי אתא - לממונא קא אתא! ותיסברא? האמר אביי: הכל מודים בעד סוטה, והכל מודים בעדי סוטה, ומחלוקת
- 5 בעדי סוטה, הכל מודים בעד אחד, והכל מודים בעד שכנגדו חשוד על השבועה! אלא, דכ"ע עד אחד כי אתי -
- 6 לשבועה קא אתי, והכא בהא קמיפלגי מר סבר: דבר הגורם לממון כממון דמי, ומ"ס: לאו כממון דמי. גופא, אמר
- 7 אביי: הכל מודים בעד סוטה, והכל מודים בעדי סוטה, ומחלוקת בעדי סוטה, הכל מודים בעד אחד, והכל מודים
- 8 בעד שכנגדו חשוד על השבועה. הכל מודים בעד סוטה - שחייב בעד טומאה, דרחמנא הימניה, דכתיב: ועד אין
- 9 בה, כל שיש בה. והכל מודים בעדי סוטה - שפטור בעדי קינוי, דהוה גורם דגורם.
- 10 ר"י מיגאש מסכת שבועות דף לב עמוד א
- 11 ומר סבר עד אחד כי אתי לממון אתי שהרי עדותו ראויה שתצטרף עליה עדות אחרת ויתחייב בה הנתבע ממון ו
- 12 ע"א לממונא אתא-גדרו, טיב שבועה"ע
- 13 רש"י מסכת שבועות דף לב עמוד א
- 14 ומ"ס לממונא אתא - ודריש קרא הכי לכל עון ולכל חטאת דהיינו למכות ועונשין הוא דאינו קם אבל קם הוא לממון.
- 15 קדושין סה.סה:- וברשי- אי חוששין לקדושין וקשר לשבועה
- 16 תלמוד בבלי מסכת קידושין דף סה עמוד א
- 17 אמר רב יהודה: המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושין. בעו מיניה מרב יהודה: שניהם מודים, מאי? אין ולא
- 18 ורפיא בידיה. איתמר, אמר רב נחמן אמר שמואל: המקדש בעד אחד - אין חוששין לקידושין, ואפי' שניהם מודים.
- 19 רש"י מסכת קידושין דף סה עמוד א
- 20 ואי ליכא עדים - ואפי' מודה אמאי אסור בקרובותיה ע"פ עצמו הלא אינן קידושין אפילו לדבריו דאי נמי אמר בעד
- 21 אחד הוו קידושין בששניהם מודים היכא דאין עד אחד לא אמרת דעד אחד חשיב לחייב שבועה בדיני ממונות
- 22 הלכך בערוה נמי חשיב להתקיים קידושין בפניו ובלבד שיהו שניהם מודים.
- 23 רש"י מסכת קידושין דף סה עמוד ב
- 24 עד אחד בהכחשה - דאיכא חד סהדא דמכחיש ליה מי מהימן אפי' לא מכחשא ליה איהי ליכא למאן דאמר דאין
- 25 האחד בא אלא לשבועה והכא שבועה לא שייכא.
- 26 סנהדרין ל.ר' נתן [והשוה ר"י בן קרח] [ולאור קושיית נוב"י מסנהדרין מו. - ביה"ל ג:ה,ו']-
- 27 לעולם אין עדותן מצטרפת עד שיראו שניהם כאחד. רבי יהושע בן קרחה אומר: אפילו בזה אחר זה. במאי
- 28 קמיפלגי? איבעית אימא קרא, ואיבעית אימא סברא. איבעית אימא סברא; אמנה דקא מסהיד האי - לא קא מסהיד
- 29 האי, ומנה דקא מסהיד האי - לא קמסהיד האי. ואידך: אמנה בעלמא תרוייהו קמסהדי. ואיבעית אימא קרא: דכתיב
- 30 והוא עד או ראה או ידע, ותניא: ממשמע שנאמר לא יקום עד, איני יודע שהוא אחד? מה תלמוד לומר אחד - זה
- 31 בנה אב, כל מקום שנאמר עד - הרי כאן שנים, עד שיפרט לך הכתוב, אחד. ואפקיה רחמנא בלשון חד - למימר:
- 32 עד דחזו תרווייהו כחד. ואידך: והוא עד או ראה או ידע - מכל מקום. ואין עדותן מתקיימת בבית דין עד שיעידו
- 33 שניהן כאחד. רבי נתן אומר שומעין דבריו של זה היום וכשיבא חבירו למחר שומעין דבריו. במאי קמיפלגי? איבעית

- 1 אימא סברא, איבעית אימא קרא. איבעית אימא סברא: מר סבר: עד אחד, כי אתי - לשבועה אתי, לממונא לא אתי.
2 ואידך: אטו כי אתו בהדי הדדי בחד פומא קא מסהדי? אלא מצרפינן להו, הכא נמי ליצרפינהו. ואיבעית אימא קרא,
3 אם לוא יגיד ונשא עונו
- 4 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף מא עמוד א
- 5 אמר רב חנן: עדי נערה המאורסה שהוזמו - אין נהרגין. מתוך שיכולים לומר לאוסרה על בעלה באנו. - והא אתרו
6 בה! - דלא אתרו בה. - ואי לא אתרו בה - היכי מיקטלא? - באשה חבירה, ואליבא דרבי יוסי ברבי יהודה. דתניא,
7 רבי יוסי ברבי יהודה אומר: חבר אין צריך התראה, לפי שלא נתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד. - וכיון
8 דאינהו לא מיקטלי - איהי היכי מיקטלא? הויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה. וכל עדות שאי אתה יכול להזימה -
9 לא שמה עדות! - הכי נמי קאמר: מתוך שאין נהרגין, שיכולין לומר לאוסרה על בעלה באנו - אף היא אינה נהרגת,
10 דהויא לה עדות שאי אתה יכול להזימה. - אלא באשה חבירה, דקיימא לן דמיקטלא אליבא דרבי יוסי ברבי יהודה,
11 היכי משכחת לה? - כשזינתה וחזרה וזינתה, - והא יכולין לומר לאוסרה על בעלה שני באנו! - שזינתה מבעל
12 ראשון. אי נמי שזינתה מקרוביה
- 13 ע"א כשר בשבועה-רמב"ם עדות ה:ג
- 14 וכל מקום שעד אחד מועיל אשה ופסול כמו כן מעידים, חוץ מעד אחד של שבועה שאין מחייבין שבועה אלא בעדות
15 כשר הראוי להצטרף עם אחר ויתחייב זה הנשבע ממון על פיו, על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים לעשות
16 שלשה כשנים מה שנים נמצא אחד מהן קרוב או פסול בטל העדות אף שלשה והוא הדין למאה נמצא אחד מהן
17 קרוב או פסול בטלה העדות בין בדיני ב ממונות בין בדיני נפשות.
- 18 כס"מ שם-
- 19 חוץ מעד אחד של שבועה וכו'. איני יודע מהיכן הוציא רבינו דין זה אם לא מדאמרינן לכל עון ולכל חטאת אינו קם
20 אבל קם הוא לשבועה משמע דבראוי לעדות עון וחטאת בצירוף אחר עסקינן:
- 21 ע"פ שנים עדים וכו' עד או כשחטף חפץ מידו. משנה פרק קמא דמכות (דף ה:) קרובה ללשון רבינו:
- 22 [תשב"ץ סימן ע', עז']
- 23 נסכא דר' אבא ומשאל"מ-רשי לבי, מז, רשב"ם ב"ב לד.,
- 24 רמב"ם טוען ד:ח [מלוה יד:, גזילה ד:יג?]
- 25 מנה לי בידך והלה אומר חמשים ודאי יש לך בידי אבל ה החמשים איני יודע אם אני חייב בהן או לאו הרי זה
26 מחוייב שבועה מפני שהודה במקצת ואינו יכול להשבע במקצת שכפר בו שהרי אינו יודע לפיכך משלם ו המנה
27 בלא שבועה וכן כל כיוצא בזה, ויש לו להחרים על מי ז שטוען עלי דבר שאינו יודע בודאי שאני חייב בו .
- 28 הלכה ח
- 29 מנה לי בידך והרי עד אחד מעיד עליו והנטען אומר כן הוא אבל אתה חייב לי כנגד אותו מנה הרי זה מחוייב
30 שבועה ואינו יכול לישבע ומשלם, ומפני מה אינו יכול לישבע שהרי הוא מודה במה שהעיד בו ח העד ואין הנשבע
31 בהעדאת עד אחד נשבע עד שיכחיש את העד וכפור בעדותו וישבע על כפירתו, לפיכך שטר שיש בו עד אחד וטען
32 שפרעו, וכן כפרן שבא עליו עד אחד וטען שפרע או החזרת לי הפקדון הרי זה מחוייב שבועה ואינו יכול להשבע
33 ומשלם, מעשה באחד שחטף לשון כסף ט מחבירו בפני עד אחד ואמר אחר כן חטפתי ושלי חטפתי ואמרו חכמים
34 הרי זה מחוייב שבועה ואינו יכול להשבע ומשלם וכן כל כיוצא בזה. +/השגת הראב"ד/ לפיכך שטר שיש בו עד וכו'

- 1 עד ואינו יכול לישבע ומשלם. א"א משלים הוא ממשל ולמה לא יכחיש העד מכל וכל בשבועתו שפרע ואולי על דרך
- 2 שכתב במקום אחר שטען תחלה בב"ד להד"מ והוציא עליו שטר זה שמכחישו בהלואה ואח"כ אמר לויתי ופרעתי
- 3 והיה לו להזהר בדבריו עכ"ל +.
- 4 הלכה ט
- 5 מנה הלוייתך לא היו דברים מעולם הביא עד אחד שלוח ממנו בפניו, הואיל ואילו היו שנים היה מוחזק כפרן ומשלם
- 6 כמו שיתבאר הרי זה נשבע על פי עד אחד שכל מקום ששנים מחייבין אותו ממון אחד מחייבו שבועה, חזר ואמר
- 7 פרעתי משלם בלא שבועה כמו שבארנו.
- 8 ריב"ם בתוס' ב"ב לד., וניסוח רמב"ן ורשב"א שם
- 9 תוספות מסכת בבא בתרא דף לד עמוד א
- 10 לכך נראה כמו שפי' ריב"ם דודאי הוי מיגו ולהכי פטרי רב ושמואל דנאמן בשבועה במיגו דאי בעי אמר לא חטפי
- 11 ור' אבא סבר אף על גב דאית ליה מגו חייב דכיון דאיכא אחד המחייבו שבועה מן התורה כן הוא הדין שישבע
- 12 להכחיש את העד או ישלם ואין מועיל לו מיגו ליפטר
- 13 חידושי הרשב"א מסכת בבא בתרא דף לד עמוד א
- 14 אבל ר"י בר מרדכי ז"ל כתב דשבועת עד אחד תשלומין ניהו דכי איכא תרי לא מיפטר מידי תשלומין בשבועה
- 15 אלא שלומי משלם וכי ליכא אלא חד פטריה רחמנא מתשלומי ממון ובלבד שישבע והילכך או ישלם ממון או שבועה
- 16 ועד דמשתבע שבועה דעד אחד לא מיפטר מיניה, וזה נכון:
- 17 תוס' ב"מ ה.-חשוד
- 18 תוספות מסכת בבא מציעא דף ה עמוד א
- 19 שכנגדו קאמינא - וא"ת מאי שנא דבחשוד על השבועה שכנגדו נשבע ונוטל אמאי לא אמרינן מתוך שא"י לישבע
- 20 משלם כדאמר גבי חמשין ידענא וחמשין לא ידענא (לקמן דף צח.) ובנסכא דר' אבא (שבועות דף) וי"ל הכא אי
- 21 אמרי' משלם לא שבקת ליה חיי דכל העולם יביאוהו לידי שבועה ויטלו כל אשר לו ועוד דהתם אמר ליה שבועה
- 22 דאורייתא אית לי עליך או תשבע או תשלם אבל הכא הוא ברצון ישבע אם נניחנו ולכך לא ישלם.
- 23 רמב"ם וראב"ד שאלה הו:
- 24 הפקיד אצלו פירות שאינן מדודין ועירבן עם פירותיו ולא מדדן ה"ז פושע, בעל הפקדון אומר כך וכך היו והשומר
- 25 אומר איני יודע ישלם בלא שבועה שהרי חייב עצמו בתשלומין ואינו יודע כמה הוא חייב ונמצא חייב שבועה שאינו
- 26 יכול להשבע, וכזה הורו רבותי הרב ר' יוסף הלוי ורבו ז"ל, וכן כל שומר שנתחייב לשלם ואמר איני יודע כמה דמים
- 27 אני חייב לשלם והבעלים אומרים אנו יודעין וכך היה שוה יטלו בלא ח שבועה והוא שיטענו דבר שהן אמודין בו,
- 28 ויש לשומר להחרים על מי שלקח ממנו יתר מן הראוי לו, ומנין שהדין כך הוא הגע עצמך שהפקיד אצלו כיס מלא
- 29 זהובים ופשע בו הבעלים אומרים מאתים דינר היו והשומר אומר ודאי שהיה בו דינרים אבל איני יודע כמה היו
- 30 נמצא זה כטוען מאתים והודה לו במקצת ואמר השאר איני יודע ט שהוא מחוייב שבועה ואינו יכול לישבע ומשלם
- 31 כמו שיתבאר. +/השגת הראב"ד/ נמצא מחוייב שבועה וכו' עד וכזה הורו רבותי. א"א ורבותי אין מורין כן לפי שאינו
- 32 דומה לחמשין ידענא וחמשין לא ידענא דהתם הוה ליה למידע ואערומי הוא דמערים ותובע נמי טוען עליה ואמר
- 33 מידע ידעת ודבר שבמניין קא טעין ליה ודבר שבמניין קא כפר ליה והוה ליה מחוייב שבועה שאינו יכול לישבע
- 34 ומשלם אבל הני לאו הכי הוא והיינו טעמא דשק צרור דאמרינן עלה ישבע זה ויטול ולא אמרו יטול בלא שבועה
- 35 עכ"ל +.

- 1 תלמוד בבלי מסכת שבועות דף מ עמוד א
- 2 אמר רב נחמן בר יצחק אמר שמואל: לא שנו אלא בטענת מלוה והודאת ליה, אבל טענת מלוה והעדאת עד אחד,
3 אפילו לא טענו אלא בפרוטה - חייב; מאי טעמא? דכתיב: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת, לכל עון
4 ולכל חטאת הוא דאינו קם, אבל קם הוא לשבועה, ותניא: כל מקום ששנים מחייבין אותו ממון, עד אחד מחייבו
5 שבועה.
- 6 תוספות מסכת שבועות דף מ עמוד א
- 7 אבל בטענת מלוה והעדאת עד אחד כו' - וא"ת דבשילהי הכותב (כתובות פז: ושם) אמרינן דאין נשבעין על כפירת
8 שעבוד קרקעות אפי' בהעדאת עד אחד אלמא משוינן עד אחד להודאה במקצת ויש לומר דשמואל דהכא לטעמיה
9 דמחייב לעיל בכפירת פרוטה דכיון דמשתבע אפרוטה מוקמיה קרא דאבל קם לשבועה בפרוטה אבל בקרקעות לא
10 משכחת דמשתבע בשום מקום ולפי זה צ"ל דלית הלכתא כותיה דשמואל בהך דהכא כיון דתליא בההיא דלעיל
11 דבההיא דלעיל לית הלכתא כותיה מדתני ר' חייא לסיועיה לרב ועוד דרב פפא דה"ל בתראה סבירא ליה כרב לקמן
12 בשמעתין.
- 13
- 14 וכל מקום ששנים מחייבין אותו ממון אחד מחייבו שבועה - לאו דוקא דהא איכא כפירת שעבוד קרקעות.
- 15 רא"ש-
- 16 תוס' כתובות פז:-פח.
- 17 רמב"ם הלכות טוען ונטען פרק א
- 18 הלכה א
- 19 הטוען את חברו במטלטלין והודה לו במקצת הרי זה משלם מה שהודה בו ונשבע על השאר מן א התורה שנאמר
20 אשר יאמר כי הוא זה, וכן אם כפר בכל ואומר לא היו דברים מעולם ועד אחד מעיד [שהוא חייב לו] הרי זה נשבע
21 מן התורה, ומפי ב השמועה למדו שכל מקום ששנים מחייבין אותו ממון אחד ג מחייבו שבועה, וכן למדו מפי
22 השמועה שעד אחד לכל עון ולכל חטאת אינו קם אבל קם ד הוא לשבועה .
- 23 הלכה ב
- 24 אין לך מחייב שבועה מן התורה חוץ משלשה, מי שהודה במקצת המטלטלין, ומי שחייבו עד אחד, והשומר, שהרי
25 נאמר בשומר שבועת ה' תהיה בין שניהם, וכבר ביארנו שבועת השומרין בהלכות שכירות, וכל אחד מן השלשה
26 נשבע ונפטר מלשלם, אבל כל הנשבעין ה ונטלין כגון שכיר ונחבל ופוגם את שטרו וכיוצא בו, וכן כל הנשבעין
27 בטענת ספק כגון השותפין והאריסין כולן נשבעין בתקנת חכמים, וכל אלו השבועות אף על פי שהן מדברי סופרים
28 הרי הן כעין של תורה ו בנקיטת חפץ.
- 29 רמב"ם הלכות טוען ונטען פרק ג הלכה א
- 30 אין מודה במקצת חייב שבועה מן התורה עד שיודה בפרוטה או יתר ויכפור א בשתי מעין כסף או יתר, וכמה היא
31 פרוטה משקל חצי ב שעורה של כסף נקי, וכמה הם שתי מעין משקל שתיים ושלשים שעורות כסף מזוקק.
- 32

- 1 רמב"ם הלכות טוען ונטען פרק ג הלכה ו
- 2 העיד ו עליו עד אחד אפילו לא כפר אלא פרוטה הרי זה נשבע שכל מי ששנים מחייבים אותו ממון אחד מחייבו
3 שבועה, כיצד פרוטה או שוה פרוטה יש לי בידך אין לך בידי כלום ועד אחד מעיד שיש לו הרי זה נשבע, וכן
4 בשבועת השומרים אפילו הפקיד אצלו פרוטה או שוה פרוטה וטען שאבדה נשבע, וכל פחות מפרוטה אינו ממון
5 ואין בית דין נזקקין לו, וכן כל הנשבעין ונוטלין נשבעין ונוטלין מפרוטה ומעלה .
- 6 הלכה ז
- 7 הורו רבותי שהנשבעין ונוטלין אינן צריכין טענת שתי כסף, ז ואני אומר שצריך הנתבע שיכפור בשתי מעין ואחר כך
8 ישבע התובע בתקנת חכמים ויטול, שהרי הנשבעין בטענת ספק צריך שיהיה ביניהם כפירת שתי מעין ואחר כך
9 ישבע מספק. +/השגת הראב"ד/ הורו רבותי שהנשבעין וכו' עד ישבע מספק. א"א ומה יעשה השכיר העני שהשכיר
10 עצמו במעה או בפונדיון ילך בפחי נפש, אבל הדמיון שדימה והלמוד שלמד מן הנשבעין בטענת ספק שהצריכו להם
11 כפירת שתי כסף אינו דמיון כלל שזה נשבע להפטר ועל כרחו הוא נשבע וזה שנשבע ליטול מדעתו הוא נשבע כדי
12 ליטול ואפילו על פרוטה ואולי אפילו היה שכרו פחות מפרוטה עכ"ל. +
- 13 תוספות מסכת כתובות דף פז:-פח.
- 14 ועוד אין נשבעין על כפירת שיעבוד קרקעות - מקשין הא בפרק הזהב (ב"מ דף נז:): דילפינן דאין נשבעין על כפירת
15 שיעבוד קרקעות היינו מהנהו קראי דאיירי בשבועה שע"י הודאת עצמו באה אבל בשבועה שע"י עד אחד לא
16 אשכחן ואין לומר דמסתמא שוים דהא אשכחן בהם חילוק למילתא אחריתי בשבועת הדיינין (שבועות דף מ. ושם)
17 דאמרינן אמר ר"נ אמר שמואל לא שנו דהטענה... שתי כסף אלא בטענת מלוה והודאת לזה אבל בעד אחד אפי'
18 לא טוענו אלא בפרוטה ועד אחד מעידו שהוא חייב חייב לו שבועה כו' ואומר רבינו דמצי למימר שמואל לטעמיה
19 דאמר לעיל (שם דף לט:): אמתני' דטענה שתי כסף אפילו לא כפר אלא פרוטה או לא הודה אלא בפרוטה חייב
20 הלכך בעד אחד דלא שייך חיובא דידיה אלא בכפירה כי לא טוענו אלא בפרוטה מיחייב דאי אמרת בעינן מ"מ
21 טענה שתי כסף א"כ כל שתי כסף אתה צ"ל שיכפור כדי שלא יתחייב מטעם מודה במקצת אלא מטעם עד אחד
22 הלכך אית לן למימר דעל טענת פרוטה מיחייב הרי יתחייב בעד אחד על כפירת פרוטה כמו במודה במקצת
23 וברייתא דמייתי במסקנת מילתיה דשמואל ותניא כל מקום ששנים מחייבין אותו ממון אחד מחייבו שבועה לא
24 תקשי לרב דקסבר כפירת טענה שתי כסף דאין למדין מן הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ מיהו קשה לי
25 לעולם בעינן טענה עצמה שתי כסף בעד אחד כמו במודה במקצת והוא ודאי כפר לו השתי כסף אבל עד אחד אין
26 מעיד אלא בפרוטה ואמר לנו רבינו תירוץ אחר דאליבא דכו"ע אתיא מימרא דשמואל אף על גב דמחייבין שבועה
27 בעד אחד באותו ענין דמיפטר במודה מקצת לא דמי להכא דהתם מין המחויב שבועה בעלמא מיהא הוי אבל
28 כפירת שיעבוד קרקעות לא מצינו בשום מקום במינו שבועה והלכך גבי עד אחד אית לן למיפטריה.
- 29 ר"ן באלפס
- 30 ר"ן באלפס כג:- מב.- בענין אין נשבעין על הקרקעות
- 31 ר"י מיגא"ש- ברי ע"י ע"א
- 32 רמב"ן-רא"ש
- 33 רמב"ם שבועות יא:ה
- 34 גזילה ד:יג?
- 35 טוען גז:- מ"מ, לח"מ, משל"מ

- 1 תוס' ב"מ ד.
- 2
- 3 פסקי רי"ד מסכת שבועות גמרא דף מ עמוד א
- 4 ונראה לי שבכל מקום ששנים מחייבין אותו (מקום) [ממון], האחד מחייבו שבועה, אפי' קרקעות עבדים ושטרות,
- 5 שאין נשבעין עליהן, דוקא בהודאה במקצת ובשבועת השומרין, אבל בשבועת (הסת) עד אחד כיון שהשנים
- 6 מחייבין אותו לשלם, אחד מחייבו שבועה³⁶. ומסתייעא האי סברא ממאי דתנן לקמן בפירקין³⁷, אילו דברים שאין
- 7 נשבעין עליהן כול', ומיתני' לה מתרי קראי, חד למיפטרינהו משבועת הודאה במקצת, דנפקא לן מכי הוא זה, והתם
- 8 כת' על כל דבר פשע, וחד למיפטרינהו משבועת השומרין, אבל משבועת עד אחד לא מיתנא תנינן לה, ולא קרא
- 9 מייתנין עלה. ואף על גב דאמרי' בפ' הכותב³⁸ על מאי דתנן [עד] אחד מעידה שהיא פרועה, דסבר רמי בר חמא
- 10 [למימ'] דהיא שבו' דאורייתא, ואמ' רבא שתי תשובות בדבר כול' עד אין נשבעין על כפירת שיעבוד קרקעות, אידי
- 11 דנקט האי לישנא ברישא, גבי פוגמת, נקט נמי הכא הכי, אבל עיקר הקושיא אינה אלא אחת. אבל רבי' האיי גאון
- 12 כת' בספ' משפטי השבועות שחיבר, בשער העבדים³⁹, שגם בעד אחד אין נשבעין עליהן, וכך כת' רבי' משה ביר' מימון
- 13 זצ"ל בפ"ה דהילכות טוען ונטען שחיבר⁴⁰. ותמיהא לי היכי לא תנא ר' במתני' שבועת עד אחד בשום מקום.
- 14 ב"מ ב: - ע"א מסייע-רא"ש [שיטה-תשב"ץ]
- 15 חו"מ פז-ש"ך ס"ק טו, טז
- 16 קצות שם ס"ק ח, ט'
- 17 ע"א בהכחשה- קדושין טו.
- 18 ר"ן ב"מ ג. - ע"א מסייע
- 19 ש"ך ונתיבות לא:א
- 20 ע"א בהזמה- קצות ונתיבות ומשובב נתיבות- לח:ב,ג-במתוך, וביי"נ בב' עדים בב"ד...
- 21 עדות מיוחדת ומשפט אחד- תוס' מכות ו: ד"ה- ונוב"י וביה"ל[וכן לא תענה, עשאאילה"ז, דו"ח],
- 22 עדות שבטלה בממון לר' יוסי ולגבי כשרות בשבועה- רשי ותוס' מכות ו.
- 23